

[Ove Jensen]

Jeg vil til nød give Socialdemokratiet ret i, at det peger på et reelt problem under nr. 2, at grundværdien for parcelhuse skulle beskattes efter den faktiske anvendelse. Men hvis vi går ind i den diskussion – og det vil jeg ikke afvise – så må det også betyde, at det ikke bare er for parcelhuse, men at det gælder grundværdier i al almindelighed, at der skal beskattes efter grundens faktiske anvendelse. Og hvad så med f.eks. al den landbrugsjord, der er blevet lagt ind under byzone, og som har ligget i byzone i nogle tilfælde i over 10 år og betalt en meget høj grundskat, og hvor der ingenting er sket endnu – der er ikke blevet udstykket? Vil Socialdemokratiet også være med til at se på det forhold?

Under alle omstændigheder, hvis Fremskridtspartiet overhovedet skal gå ind i denne diskussion, som vi ikke vil afvise er rigtig, så må det altså være for hele folket og ikke bare for en udvalgt gruppe.

Lykketoft (S):

Jeg vil godt til de ordførere, der har nået at få ordet, sige tak for den forståelse af problemet, som har været udtrykt.

Vi mener, at der er tale om nogle meget konkrete problemer for nogle mennesker, og vi er selvfølgelig indstillet på at diskutere andre tekniske løsninger med alle dem, der har en ærlig vilje til at løse dem.

Jeg er enig med fru Aase Olesen i, at det, der egentlig er brug for, er en meget grundig analyse af vurderingsloven, også af en række andre virkninger end dem, der er taget op i dette forslag. Det vil tage længere tid, end vi i og for sig kunne ønske os, og derfor har vi formuleret forslag til kortsigtede overgangsløsninger for de mennesker, der kommer ud for særlig store procentvise eller absolutte udsving i deres ejendomsskattebetaling, på samme måde som vi jo i bred enighed i dette Ting har gennemført, at der ikke kan ske de helt store udsving fra år til år i den skattepligtige lejeværdi.

Vi mener altså, at overgangsregler af en eller anden art i hvert fald er nødvendige for de to grupper af ejere og lejere, som er nævnt i forslaget. Det er en mellemløsning, indtil vi forhåbentlig i fællesskab kan finde ud af, hvilke principielle ændringer i vurderingsloven der er nødvendige.

Det, der jo er sket med vurderingsloven, er, at vi har haft nogle principper, som har været gældende en meget lang årrække, men vi har fra vurdering til vurdering i virkeligheden tillempet dem på noget forskellig måde. Man kan godt sige, at de nuværende principper i vurderingsloven er tillempet mest konsekvent ved denne sidste vurdering – det er jeg egentlig enig med Venstres ordfører i. Men det har altså nogle konsekvenser, som vi i virkeligheden ikke havde forestillet os, og som i hvert fald i konkrete tilfælde er urimelige, og det bør vi så kigge på.

Jeg mener, det er forkert, når skatteministeren og de borgerlige ordførere inklusive de Radikale siger, at vi med hensyn til de meget store stigninger for udlejningsbyggeri og med hensyn til de få parcelhusgrunde, der er vurderet efter teoretisk anvendelse denne gang i modsætning til, hvad der i praksis har været tilfældet tidligere, bare kan vente, til vi har set virkningerne af klagebehandlingen, for hvis de vurderinger, der er foretaget, er teoretisk rigtige, så er der ikke noget at vente på.

Det mener jeg de er, men det betyder for tusind eller måske et par tusinde parcelhusejere, at de kan få, som vi har set et eksempel på i Valby, en syvdobling af deres ejendomsskat fra 5.000 kr. til 35.000 kr. Det er noget, der træder i kraft her i 1987, det år vi er inde i, blanketterne er udsendt, der er vel oven i købet én af dem, der har skullet betales. Vi kan ikke vente måske et, to eller tre års klagebehandlingstid på at løse de menneskers problem. Hvis man ikke går ind og løser problemet konkret ved en eller anden form for overgangsordning her og nu, så styrter man økonomien i grus ikke for mange mennesker, men for en lille gruppe, for hvem det har en helt drastisk og helt urimelig kontant betydning.

Så jeg vil meget bede skatteministeren og de borgerlige ordførere om at overveje én gang til, om man bare kan sætte sig ned og vente og lade de mennesker leve i utryghed. Der er brug for en eller anden form for overgangsordning.

Bevares, teknikken kan vi diskutere frem og tilbage. Jeg synes også, det er lidt særpræget, at skatteministeren har det synspunkt, når vi ved, at skatteministeren på de indre linjer har været meget aktiv med hensyn til at få ændret vurderingerne fra Statsskattedi-